

Bruxelles, den 28. november 2019
(OR. en)

14347/19

SOC 761
EMPL 575
EDUC 460
JEUN 136
ECOFIN 1057

NOTE

---

fra:	Beskæftigelsesudvalget
til:	De Faste Repræsentanters Komité
Vedr.:	EMCO's evaluering af gennemførelsen af ungdomsgarantien – nøglebudskaber Godkendelse

---

Hermed følger til delegationerne nøglebudskaberne vedrørende ovennævnte emne som fremsendt af Beskæftigelsesudvalget (EMCO).

De landespecifikke konklusioner af EMCO's evaluering af gennemførelsen af ungdomsgarantien findes i dokument 14347/19 ADD 1.

Et sammendrag af resultaterne af gennemførelsen af ungdomsgarantiordningerne findes i dokument 14347/19 ADD 2.

Tallene vedrørende overvågning af ungdomsgarantiordningerne findes i dokument 14347/19 ADD 3.

De Faste Repræsentanters Komité opfordres til at henstille til EPSCO-Rådet, at det på samlingen den 10. december 2019 godkender EMCO's evaluering af gennemførelsen af ungdomsgarantien.

Nøglebudskaber om ungdomsgarantien

Da EPSCO-ministrene nåede til enighed om Rådets henstilling om oprettelsen af en ungdomsgaranti i 2013, fik Beskæftigelsesudvalget (EMCO) til opgave at overvåge garantiens gennemførelse.

I 2016 og igen i marts 2018 tilsluttede EPSCO-Rådet sig et sæt nøglebudskaber, som EMCO havde fremlagt på grundlag af overvågningen. I nøglebudskaberne bemærkede medlemsstaterne et stærkt engagement i at gennemføre ungdomsgarantien og et behov for at fortsætte dette engagement på lang sigt. Vigtigheden af stærke partnerskaber inden for medlemsstaterne blev understreget, og offentlige arbejdsformidlingers afgørende rolle blev ligeledes fremhævet. Det er også i tidligere nøglebudskaber blevet fremhævet, at der er sket en ændring i flere medlemsstaters tilgang, med større fokus på opkvalificering og støtte til unge, der står over for adskillige hindringer. Opsøgende arbejde over for unge, der ikke er i beskæftigelse eller under uddannelse (NEET'er), er blevet betragtet som en central udfordring i mange medlemsstater, om end i mindre grad i dem, der havde udviklet stærke incitamenters for unge til at tilmelde sig ungdomsgarantien. Desuden blev manglen på en overordnet strategi for gennemførelsen af ungdomsgarantien også fremhævet i mange medlemsstater.

EMCO har fortsat sin overvågning inden for rammerne af sin multilaterale overvågning med særlig fokus på kvaliteten af praktiktilbud og -programmer i forbindelse med evalueringen i oktober 2019. De nuværende nøglebudskaber bygger på resultaterne af denne evaluering (hvis landespecifikke konklusioner er anført i bilaget). Resultaterne pr. medlemsstat af dataindsamlingsøvelsen fra 2018 er også knyttet til dette dokument, der indledes med et resumé af de vigtigste resultater på EU-plan.

Horisontale konklusioner fra 2019-evalueringen af gennemførelsen af ungdomsgarantien

Sideløbende med forbedringerne af de makroøkonomiske udsigter forbedres de unges situation på arbejdsmarkedet, hvilket gør det muligt for medlemsstaterne at fokusere mere på at tackle arbejdsmarkedets behov og sårbare unge. Gennemførelsen af ungdomsgarantien varierer fra medlemsstat til medlemsstat, men også mellem regionerne i medlemsstaterne. Medlemsstaterne traf foranstaltninger med henblik på at intensivere indsatsen i forbindelse med tidlig indgriben og opsøgende arbejde, integrere tjenester til unge efter en tilgang med et enkelt kontaktpunkt eller koordinere tjenesterne bedre og inddrage arbejdsgivere og etablere partnerskaber med alle centrale interessenter, navnlig med henblik på at tilbyde attraktive og velfungerende erhvervsuddannelser. Både forebyggende foranstaltninger og aktiveringsforanstaltninger indgår i ungdomsgarantien i medlemsstaterne. Medlemsstaterne traf også foranstaltninger til at forbedre kvaliteten af praktikophold. Der er også et mere aktivt samarbejde mellem arbejdsformidlinger og sociale tjenester. De offentlige arbejdsformidlinger har forbedret leveringen af individualiserede tjenester og tilpasset dem mere til arbejdsmarkedets behov.

Evalueringen viser, at de foranstaltninger, der er gennemført inden for rammerne af ungdomsgarantien, fører til resultater. Der er stadig behov for at tackle udfordringer i forbindelse med udviklingen af opsøgende strategier og individualiserede tjenester for NEET'er. I de fleste medlemsstater har unge med et lavere uddannelsesniveau den største risiko for at blive arbejdsløse eller NEET'er. Derfor er mange interventioner blevet justeret, så de nu specifikt er rettet mod de mest sårbare grupper såsom unge med lav eller ingen erhvervs erfaring, med migrantbaggrund eller med sundhedsmæssige/sociale problemer, som er i stor fare for at blive langtids-NEET'er. På grund af de særlige forhold, der gør sig gældende for de grupper, der er længst væk fra arbejdsmarkedet, kan der være behov for en længere forberedende fase i de mest komplekse sager.

Medlemsstaterne har taget skridt til at styrke tilbuddene under ungdomsgarantien ved at tilvejebringe individualiserede forløb og fokusere mere på tidlig indgriben i nogle tilfælde. Der er gjort en indsats for at tilskynde unge til at påbegynde eller vende tilbage til en uddannelse samt tilbyde dem passende erhvervsvejledning og flere muligheder for at engagere sig i arbejdsbaseret læring og få erhvervs erfaring. Der er behov for en yderligere indsats for at udnytte det fulde potentiale i vurderinger af færdighedsbehov og færdighedsprognoser. Det kan overvejes at yde støtte til mere forebyggende tilgange til at mindske skolefrafald i den fremtidige udvikling af ungdomsgarantiordninger.

Flere medlemsstater har udviklet lovende tilgange til identificering af og **opsøgende arbejde over for unge NEET'er** ved at gøre brug af innovative kommunikations- og outreachredskaber (sociale medier, mobile teams, gadearbejdere og ungdomsmotorer) samt informations- og kommunikationsteknologier, der gør det muligt at forbinde forskellige databaser for at lette sporingen af NEET'er og kortlægge deres behov og brug af tjenester. At finde passende løsninger til overholdelse af databeskyttelsesreglerne udgør imidlertid fortsat en hindring for mange medlemsstater i deres bestræbelser på i højere grad at nå ud til NEET'er og til personer fra sårbare grupper, der har størst behov for individualiserede tjenester. På trods af disse bestræbelser er andelen af NEET-gruppen eller af visse undergrupper (såsom de inaktive eller unge, der står over for adskillige hindringer), som ungdomsgarantien er nået ud til, fortsat relativt lav i nogle medlemsstater.

Stærke **partnerskaber** med centrale interessenter i udformningen og opfyldelsen af ordningen har været en væsentlig del af ungdomsgarantien i de fleste medlemsstater. Samarbejdet mellem de offentlige myndigheder, der har ansvar for gennemførelsen af ungdomsgarantien, og tjenesteudbydere samt mellem forskellige forvaltningsniveauer er blevet forstærket, men kan forbedres yderligere i nogle tilfælde. Brugen af integreret eller koordineret levering af tjenester, f.eks. i form af tilgange med et enkelt kontaktpunkt, er steget, men der er plads til yderligere forbedringer med hensyn til at koordinere tjenester på beskæftigelses- og uddannelsesområdet og sociale tjenester for navnlig at støtte sårbare unge.

I nogle medlemsstater stilles der **individuelle handlingsplaner** til rådighed, som ajourføres regelmæssigt. Nogle medlemsstater foretager også vurderinger af arbejdsmarkedsbehovene. Der bør dog fortsat gøres en indsats for at forbedre de offentlige arbejdsformidlingers effektivitet yderligere ved at sikre et passende antal ansatte og øge deres kapacitet til systematisk at tilbyde personaliseret og individualiseret rådgivning og handlingsplanlægning ud fra de forskellige arbejdssøgendes profiler.

De fleste medlemsstater tackler **kvaliteten af tilbuddene** inden for rammerne af ungdomsgarantien. Nogle lande mener, at tilbud, der fører til beskæftigelse, er af god kvalitet. Andre lægger større vægt på at sikre lærlingeuddannelser og praktikophold af god kvalitet, forebygge skolefrafald og tilskynde til efter- og videreuddannelse. Nogle medlemsstater definerer jobtilbud "af god kvalitet" som tilbud, der varer mindst seks måneder.

Praktikophold tilbydes både som en del af ungdomsgarantien og inden for den videre ramme af en mere aktiv arbejdsmarkedspolitik. Rammerne for praktikophold i EU har en tendens til at være meget forskellige, og i en række tilfælde er det stadig nødvendigt at forbedre overholdelsen af de principper, der ligger til grund for kvalitetsrammen for praktikophold.

Certificering af erhvervsuddannelsesprogrammer (VET-programmer) blev indført i nogle medlemsstater for at sikre deres kvalitet under ungdomsgarantien. Flere offentlige arbejdsformidlinger gennemfører deres egne evalueringer for at sikre kvaliteten og effektiviteten af uddannelsesprogrammer.

Et andet spørgsmål, der blev rejst i forbindelse med evalueringen, vedrører **bæredygtigheden** af finansieringen til ungdomsgarantiforanstaltninger og -programmer, navnlig deres afhængighed af Den Europæiske Socialfond og deres kontinuitet ud over den nuværende programmeringsperiode. I en række tilfælde vil der være behov for en mere strategisk tilgang, der er mindre afhængig af ad hoc-foranstaltninger og -projekter.

Der er en voksende bevidsthed om betydningen af et solidt **overvågnings- og evalueringssystem**. Landene er nødt til at øge deres indsats for at forbedre deres kapacitet til at overvåge de unges skæbne, når de forlader ungdomsgarantien, og følge op på deltagerne, når de ikke længere er omfattet af ungdomsgarantien, for bedre at kunne vurdere virkningerne. Nogle medlemsstater etablerer overvågningssystemer, der forbinder forskellige administrative data, mens der i andre lande stadig er behov for at adressere databeskyttelsesspørgsmål.

Medlemsstaterne gør brug af de muligheder, som gensidig læring mellem medlemsstaterne, Kommissionens Strukturreformtjeneste og internationale institutioner (herunder OECD) giver, for at få en bedre forståelse af NEET'ers situation og af foranstaltningernes effektivitet.